

74/23 MÜ'MİNÜN SÛRESİ, İLK VE SON ÂYETLERİ (3)

(...düenden devam)

Zekâtlarını da verirler. Mekke'de inmiş olan bu sûrede mü'minlerin zekâtlarını verdikleri belirtiliyor. Gerçi zekâtın miktarı tam olarak Medine'de tesbit edilmiştir ama malın bir miktarını zekât adı altında sadaka vermek, tâ ilk peygamberlik zamanlarında ve hattâ ondan da çok önce vardı. Dilde arınma anlamına gelen zekâtın, Kur'ân'da malın fazlasını sadaka verme anlamında kullanılması, Arapların bu anlama âşına olduklarını gösterir. Onlar, zekâtın, Allah rızâsı için fakirlere sadaka vermek olduğunu biliyorlardı ki bu kelime böyle kullanılmıştır. Aksi takdirde zekât sözünün izahı gerekirdi, yoksa Araplar bunu duyunca mânâsını anlamaz, zekât ne demektir, derlerdi. "*Hasat gününü hakkını veriniz*" (En'âm: 141) âyeti de Mekke'de inmiştir. Buradaki hak da zekât anlamında kullanılmıştır. Demek ki Mekke devrinde zekât'ın, malın bir miktarını fakirlere vermek olduğu biliniyordu. Yani namaz gibi zekât ibâdeti de Arapların mâ'lûmu idi. Bu da onlara İbrahim dininden kalmıştı. İnançlı insanlar bunu uyguluyorlardı ama çoğunluk, böyle yüksek ahlâk ve fedâkârlık gereği olan meziyetlerden uzaktı.

Ferc: İki şey arasındaki açıklık anlamına gelen *ferc*, terim olarak kadının cinsel organına denilir. Erkeğin cinsel uzvu için de kullanılır. Beşinci ve altıncı âyetlerde eşlerinden ve cariyelerinden başkasına karşı namuslarını koruyanların felâha erdikleri, yalnız eşleri ve cariyeleriyle cinsel ilişkide bulunanların kınanmayacakları, bunların dışına taşanların sınırı aşmış olacakları bildirilmektedir. Demek ki eşleri ve cariyeleri dışında kalanlara karşı namuslarını korumayanlar kınanırlar, sınırı aşarlar, felâha eremezler.

Kasimî şöyle diyor: "Yüce Allah, peygamberine, mü'minlere gözlerini haramdan yummalarını ve ferclerini korumalarını emretmesini; Allah'ın, onların her hareketlerini gözetlediğini; kötü niyetle bakan gözleri, kalblerde saklanan düşünceleri bildiğini öğretmesini buyurmuştur. Zinâ işi önce gözden başladığı için, ferici korumaktan önce gözü yummayı emretmiştir. Çünkü olaylar gözle başlar. Nasıl ki yangınlar da küçük kıvılcımlardan çıkar. Göze çarpma sonra daha uzun bakmaya, uzun bakma düşünceye, düşünce de sonunda günâha dönüşür. Bundan dolayı şu dört şeyi koruyan dinini korumuş olur: *Lâhzalar*, *hatıralar*, *lafzalar*, *hutveler*. Kul bu dört kapıyı iyi beklemeli, nefsinin bu geçitlerini korumağa çalışmalıdır. Çünkü düşman buralardan gelip evinin içinde dolaşır, altını üstüne getirir.

(devamı yarın..)

